

С С С С

Само Слога Србе Спасава Свети Сава Србска Слава

Сви Срби Славу Славе Сви Сложни Срби Слободни

Сложни Срби Срећу Сеју

О УСТАВУ ДРЖАВЕ СРБИЈЕ

МОТИВ И МОЛБА

Мотив

Досадашњи развој ситуације с нашим драгим родним народом - Србским народом, и са осталим држављанима у државама наше србске Отаџбине, садашње стање и настављено усмеравање даљег развоја тих држава, масовно протеривање Срба из Крајине, ничим изазвана бомбардовања Србског народа у Републици Српској (1995) и у Србији и Црној Гори (1999) и њима наметнута окупација прерастајућа у све ширу подчињеност и све дубљу потлаченост, те непостојање слободне и независне србске државе, побуђују и мотивишу да се Србима, Србкињама и србским пријатељима упућује следећа молба и државним органима Р. Србије, следећи предлози.

Молба Србском народу и србским пријатељима

Молимо вас да се упознате са даље изнетим ставовима о Уставу државе Србије и, надајући се да сте сагласни с њима, да их јавно подржите код државних органа Р. Србије: Председника, Владе и Народне скупштине.

СИТУАЦИЈА, ВЛАСТ У Р. СРБИЈИ И УСТАВ

Србски народ, родољубље и државе

Србски народ је изборио своју слободу у самосталној србској држави коју је веома успешно развијао у XIX веку и почетком XX века под смењујућим вођством својих династија Карађорђевића и Обреновића. Она је прерасла у Краљевину Србију, потом у Краљевину Србије и Црне Горе сјединивши Србски народ дотле раздвојен у две србске државе.

Србски родољуби су се масовно борили против фашизма кроз две војске чија су се руководства толико све више међусобно идеолошки супротстављала да се то било претворило у њихов рат у оквиру ослободилачког рата.

Под комунистичком владавином маршала Јосипа Броза Тита је Србија вештачки разбуцана у три дела. Србима су спутаване или забрањиване њихове националне вредности, почевши од постојања Србског језика до враћања на своја прадедовска имања на Косову и Метохији преко 100 000 србских породица које су албански фашисти прогнали под Хитлер - Мусолинијевим покровитељством. Под том владавином су по државним уговорима са страним земљама извожени србски младићи и девојке на рад у стране земље, где су створили породице и чија деца остају тамо да живе. Та владавина је, задужујући се у иностранству, стварала политичке фабрике тамо где није било сировина, али је било србске сеоске деце. Србска сеоска омладина је напустила село да би се вештачки створила радничка класа и постигло масовно учлањавање у КПЈ/СКЈ, а без чега је, из корена извађеној сеоској омладини у варошима и градовима, било изузетно тешко да развијају своју егзистенцију. Та владавина је уништавала србску Веру и србски национални морал у свим видовима, срединама и нивоима. Настојала је да их замени улагивачко - потказивачким моралом. Резултат је постао масовни двоструки морал. Једногласно плјескање на састанцима, масовна незаинтересованост у стварности, масовна пасивност и одбијање директива те Власти.

Малобројни народ, који је изгубио милионе људи у току рата, чији су родољубиви борци били перфидно изиграни (толико да многи још увек не могу то себи да признају), чије је многе недужне вредне људе та Власт систематски уништавала, коме је одузета приватна својина и слобода за слободно предузетништво, коме су забрањене националне вредности, тај напаћени и свакојако исцрпљени народ, је тихо одговарао да би се сачувао, преживео ту Власт, надајући се свом постепеном генерацијском опорављању. Нажалост, та Власт се немилеце задуживала у иностранству. Од свега 1,5 милијарди долара дуга Југославије 1971. г., Тито, који је живео у луксузу задивљујућем за краљеве, царе и императоре, коме је била довољна мала симболичка демагошко - пропагандна плата јер је у свом приватном власништву имао целу Југославију, је оставио Југославију 1980 г. са преко 40 милијарди долара дуга. Његови следбеници, како у СФРЈ тако и у С. Р. Србији, потом Р. Србији, су тај дуг само повећавали. Титови комунистички наследници нису могли да се сложе ни ко ће да га наследи ни како да се расподели дуг, а камо ли како да се он смањује. Данас је дуг Р. Србије најмање десет пута већи него што је био дуг Југославије 1971. год.

Србски народ лажно оптужују у Словенији, Хрватској и делу Босне и Херцеговине, и на Западу, од 1991. год. до данас, да је агресор, а да би се спречио његов отпор против понављања злодела из II светског рата и наметнута му борба за опстанак у његовој Дедовини и да би се сакрило противуствано и насилно издвајање тих Република из СФР Југославије, а што је основни узрок рату започетом 1991. год.

Те лажне оптужбе су масовно ширене преко штампе, радија и телевизије НАТО држава да би се њиховим народима створила лажна слика о Србском народу као агресору, да би се он неоправдано демонизовао, и тиме правдале неоправдљиве санкције, злодела и злочини, и бомбардовања против Србског народа. Истовремено су прикривали и настављају да од својих народа скривају истину о стварним узроцима рата на територији (СФР) Југославије и о злочинима над Србским народом у његовој Дедовини. Срби су масовно прогнани са својих прадедовских огњишта у Крајини, источној Славонији, деловима Босне и Херцеговине, Косова и Метохије. Над малобројним, још не проганим, Србима се без прекида настављају злочини у њиховој Постојбини Косову и Метохији. Највиши цивилни и војни државни органи Р. Србије су доведени у стање дубоке вазалске подчињености НАТО окупатору. Владе НАТО држава настоје да све то искористе да би наметнуле потпуну потлаченост Србији, од народа до највиших цивилних и војних државних органа. То им

омогућује несметану и необуздану експлоатацију и људских и материјалних природних извора и сировина из Србије.

У оваквој ситуацији, ДОС-овска Власт у Србији је појачано наставила, а од СПС валадавине Слободана Милошевића започету, беспримерну распродају странцима у бесцење оно мало што није уништено, што вреди. Она је распродавала како државну имовину тако и национализовану, уместо да је извршила денационализацију као што је ДОС гарантовао пре избора.

ДОС-овска Власт у Србији је нанела нечувену срамоту Србском народу и Р. Србији противуставним слањем држављанина Р. Србије и то, њеног некадашњег Председника на Видовдан да му се суди у Хагу, уместо да му народни суд суди у Србији, да би потом то превела у своју праксу.

ДОС-овска, као и претходна, Власт у Србији није остварила ни једно од својих битних предизборних, не само обећања, већ гаранција као што су: мир, ред, безбедност, заустављање економског и друштвеног пропадања и почетак њиховог напретка, смањивање незапослености, отварање перспективе омладини, припрема новог Устава и одржавање избора најкасније до 6. априла 2002. год., смањивање Владине администрације, гомилање функција својих чланова, укидање политичке и економске границе између Србије и Црне Горе, доследно спровођење и остваривање макар и Резолуције 1244 о Косову и Метохији да би се заштитили становници, очувао територијални интегритет и суверенитет Р. Србије и заједничке државе с Црном Гором, да би се решио проблем отетих и побијених лица након доласка КФОР-а, да би се зауставило исељавање српског и осталог неалбанског становништва не само са Косова и Метохије већ и из других јужних делова Србије, и повратак изгнаног народа на своја огњишта на Косову и Метохији.

ДОС-овска Власт је појачано наставила праксу претходне Власти у Србији да делује и одлучује супротно Уставу својим акцијама противним:

- ° 1. ставу Члана 4, Члану 12, Члану 17, Члану 18, 1. ставу Члана 22, 3. ставу Члана 23, 1. ставу Члана 26, 2. ставу Члана 44, 2. ставу Члана 47, 2. ставу Члана 51, Члану 53, 1., 2. и 3. тачки Члана 72, Члану 74, Члану 76, тачки 8 Члана 83, став 6 Члана 86 Устава, 1. ставу Члана 88, Члану 93 и 1. ставу Члана 116 Устава Р. Србије,
- ° 3. ставу Члана 17, 3. ставу Члана 20, Члану 22, 3. ставу Члана 27, Члановима 78 и 97 Устава СРЈ
- ° Одлуци Савезног уставог суда (IV У бр. 103/01 до 138/01, 150/01 и 152/01 од 6. новембра 2001. год.).

ДОС-овска Власт је сама себе ставила насупрот Уставу и сама себи укинула уставну основу да влада народом. Она није више била носилац и заштитник уставности и законитости у Србији.

Упркос на Уставу заснованим бројним молбама, апелима, предлозима и захтеву Власти да испуни своју обавезу према народу на један од уставних и законитих начина, ДОС-овска Власт се и о то оглушивала. Она није показивала ни намеру да се томе одазове. Да би се њени чланови по сваку цену одржали на владајућим државним положајима и функцијама, она је прибегавала и противуставном мењању народних посланика у Народној скупштини и противуставном узурпирању дужности Председника Републике доводећи Р. Србију у стање да веома дуго буде без Председника.

ДОС-овска Власт се оглушила о патње народа и о оправдане протесте из народа. Њен режим је заоштравао унутрашњу ситуацију својим неприхватљивим грубостима.

Примењивала је апсолутистичке методе. Народ јој је био пружио подршку због њених гаранција да ће такве методе да укине.

Чланови ДОС-овске Власти су све то чинили да би и даље остали на тим положајима и да врше те функције - без прихватања икакве одговорности пред народом. Они су покушавали да на све начине заташкају своје суновратно продубљавање катастрофалних последица претходне владавине.

Ти резултати, такво понашање претходних Власти стављају сваког појединца, цео народ и садашњу Власт у ситуацију да се определи:

- или да јој се још више савија и повинује,
- или да то, као недостојно човека, одбаци и, поново се, винувши у висине и сетивши се своје слободарске србске традиције, нађе себи свој прави пут.

Путоказ и отварање тог пута, државно трасирање тог пута је Устав, његово поштовање и извршавање од стране свих држављана којима пример за слеђење треба да дају највиши цивилни и војни државни органи. Мотив и разлози за промену Устава не могу да буду политичке природе, досадашња неизвршавања Устава од стране Власти и садашња потлаченост. Нити разлог може да буде то што је садашњи Устав Р. Србије донесен у време једнопартијског државног уређења и политичког режима. Упркос томе, његова снага је у чињеницама да је била отворена јавна дискусија о његовом предлогу, да је Предлагач прихватио неке од упућених критичких предлога и да га је народ Р. Србије усвојио на општем тајном изјашњавању са великом апсолутном већином.

СУД У ХАГУ, МЕЂУНАРОДНИ СУД, Р. СРБИЈА, ВЛАСТ И УСТАВ

Међународни суд треба да буде суд основан или признат од стране Генералне скупштине ОУН у складу с Повељом ОУН и међународним правом, прихваћен од свих држава чланица Савета безбедности тако да и њихови држављани као и држављани свих осталих чланица ОУН подлежу његовој надлежности без обзира на расну, националну и/или друштвену припадност, без обзира на функцију у држави, без обзира на имовинско стање, који је непристрасан, који узима у обзир само истину доказану чињеницама, чије су оптужнице, хапшења и претреси јавни, који јавно спроводи своје пресуде.

Такозвани Међународни Трибунал у Хагу за злочине у Југославији од 1991. год. ("МТХЗЈ"):

- није основан ни у складу с међународним правом ни одлуком Генералне скупштине ОУН,
- је унапред ограничио своју надлежност за злочине у (СФР) Југославији само на држављане (СФР) Југославије, одбацујући да буде надлежан и за злодела држављана других земаља које су они стварали, подстрекивали, организовали и/или спроводили у Југославији, међу којима и оних које су га основале, чиме је изгубио непристрасност и међународни карактер,
- одбија да разматра недела узрочника, покретача, организатора и почетника рата у (СФР) Југославији у целини, и посебно у Крајини, Славонији, Босни и Херцеговини, Србији (Косову и Метохији) и Македонији,
- спроводи своја хапшења и пресуде углавном само над Србима, чиме је добио изразито антисрбски карактер,

- користи и спроводи тајне оптужнице, чиме је изгубио јавност у раду,
- користи и примењује терористичке акције ради хапшења тајно оптужених Срба, чиме је изгубио мирнодопски и праведан карактер.

Због свега тога тај Трибунал није надлежан за држављане Р. Србије, Р. Црне Горе и Републике Српске. Они треба да буду заштићени од трибунала у Хагу.

Национална припадност, верска опредељеност, политички, војни, државнички (или било који други, укључујући и судијски) положај или функција, не могу да дају имунитет заштите лицу које је наређивало извршење и/или извршавало злодела и/или злочине против човечности и мира, било где, а у овом случају у (СФР) Југославији. Свако такво лице је подложно суду (најпре) у сопственој држави, а у сарадњи с непристрасним међународним судом Истине и Правде.

Садашња Власт Р. Србије тврди да је Р. Србија обавезна да се повинује захтевима и одлукама МТХЗЈ. Међутим, они нису народу Србије показали које су то међународне обавезе које на то приморавају Р. Србију и ко их је у име Р. Србије прихватио и потписао. Без таквог јасног изношења документа, тврђење садашње Власти Р. Србије делује неуверљиво, те манипуланско и предајничко, а уз то и супротно одлуци Уставног суда.

Садашња Власт Р. Србије треба да изабере или:

- да народу јасно изложи међународне обавезе које приморавају Р. Србију да, супротно свом Уставу, испоручује своје држављане МХТЗЈ, и да истовремено покаже и ко их је, када и на основу чега, прихватио и потписао у име Р. Србије,
- или
- да поднесе народу своју неопозиву оставку.

УСТАВНО РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА:

ВОЉА НАРОДА И НАРОДНА ВЛАСТ

Основна опредељења и начела

Србски народ признаје право свим другим народима на организовање њихових држава у њиховим Отаџбинама и поштује га. Исто то право остварује за себе у делу своје Постојбине - у Србији.

Поштовање и одбрана свих овде изложених начела је обавеза сваког држављанина и свих државних и јавних институција државе Србије.

Име државе је: **Србија**. Без идеолошких и режимских одређивања.

Србија је матична србска држава заснована на слободи и равноправности свих својих држављана. Творац њене државности и њен историјски бранилац је Србски народ. Она је суверена држава. Њен врхунски носилац уставности и законитости су сви њени држављани.

Србија обухвата следеће области: Банат, Бачку, Срем, Шумадију, Посавље, Подунавље, Поморавље, Тимочку Крајину, Нишко - Лесковачку област, Метохију, Косово, Ужичко - Рашку област и источно Подриње.

Државна знамења и симболи су: србски грб, србска застава и србска химна. Њих народ Србије одређује општим тајним изјашњавањем и усваја их већином од 66% од укупног броја држављана.

Србија обезбеђује своја финансијска средства порезом, таксама и добровољним доприносима.

Сваки држављанин је обавезан да плати порез у законском року.

Свака организација је обавезна да плати порез у законском року.

Основно школовање је обавезно и остварује се у државним школама. Оно је бесплатно.

Србија обезбеђује бесплатно школовање у средњем образовању у државним школама, и за студенте који редовно испуњавају све универзитетске и академске обавезе на вишим државним школама и на државним универзитетима.

Србија обезбеђује основно здравствено и пензијско осигурање.

Србија обезбеђује слободу личног изражавања и свих оних вероисповести и идеологија које не шире било какав вид нетрпељивости, обезвређивања или омаловажавања човека или народа.

Србија има Народну скупштину коју чине народни посланици изабрани на општем тајном гласању по праву: један човек један глас (на основу начела равноправности). Њен мандат је пет година.

Србију представља и врховни командант њене Војске је њен Председник кога народ бира на општем тајном гласању по праву: један човек - један глас. Председник оличава јединство и солидарност свих држављана Србије. Његов редовни мандат је пет година. Једно лице може највише једанпут узастопце да буде поново изабрано за Председника. Избор новог Председника мора да буде завршен најкасније 30 дана пре истека редовног мандата дотадашњег Председника и најкасније 60 дана по нередовном престанку вршења дужности дотадашњег Председника. Личност изабрана за Председника полаже јавно председничку заклетву народу и Краљу Србије у Народној скупштини. Председник, на основу става Народне скупштине, именује председника Владе и одлучује о њеном распуштању. Председника може да смени народ на општем тајном изјашњавању најмање с већином с којом је то лице биле изабрано за Председника. Одлуку о организовању и спровођењу народног изјашњавања доноси Народна скупштина већином од 66% народних посланика на предлог најмање 30% народних посланика, или обавезно расписује референдум о томе на захтев најмање 100 000 потписаних држављана Србије.

Србски народ, како у својој Постојбини тако и ван ње, је симболички сједињен у Краљу Србије. Он је национални ујединитељ, вођа и представник целог Србског народа. Краљ Србије, на основу предлога Народне скупштине Србије, сагласности Председника Србије и на основу народне одлуке на општем тајном изјашњавању (референдуму), доноси одлуку о промени Устава, укључивању Србије у међународне савезе или о сједињавању у веће државне заједнице и о добровољном преношењу дела свог суверенитета на њих. На основу одговарајуће одлуке Уставног суда и/или Врховног суда и/или Народног суда Краљ смењује Председника због кршења Устава, и/или издаје и/или злодела против човечности, човечанства и/или мира. Краљ може да одреди ко је од његове деце Престолонаследник ако то није најстарије дете.

Србски Кнез или Краљ - који је био и оснивач династије, је у нашој историји била посебна личност - Ослободилац Србског народа и оснивач слободне србске државе.

Личност која води и доведе Србски народ до ослобађања сада подчињене Власти Р. Србије и свих покорених од окупатора области Србије треба да буде Краљ Србије. Та личност, а после Њега Престолонаследник у будућности, јавно полаже краљевску заклетву народу у Народној скупштини и исказује веру Богу у србској Цркви где га јавно крунише србски Патријарх.

Свим члановима свих србских династија Уставом треба да буду утврђене одговарајуће почести у Србији које они могу да уживају уз обавезу да својим животом и радом буду понос Србије и целог Србског народа, да помажу ширењу истине о Србском народу и Србији, да учествују у одржавању добрих односа са њиховим пријатељима и њиховом ширењу.

Србска држава може да узима међународни зајам само изузетно. Одлуку доноси Краљ на основу препоруке Народне скупштине и сагласности Председника.

Рудници, водопривреда, водни извори, саобраћајнице (пруге, путеви, мостови), земља, ПТТ, електропривреда, сва оруђа и оружја Војске и свих државних институција су неотуђива државна имовина.

Српска Православна Црква је власник својих бесправно одузетих јој имања

Слободно предузетништво и приватно власништво су заштићени Уставом и законом.

Основно образовање и настава из историје су јединствени и засновани на истинитим историјским подацима.

Званичан и службени језик је Србски језик чије је писмо србска ћирилица, а правопис Вука Стефановића Караџића. Настава из њега, из србске књижевности и србске културе је обавезна у свим основним и средњим школама.

Јавна употреба свих других језика и националних писама је слободна. Настава из матерњег језика припадника других народа, из њихове националне књижевности и културе може да се остварује на том језику према њиховом слободном избору.

Србија има професионалну Војску. Она је народна и државна одбранбена снага. Она је неполитичка организација која штити народ, државу, Устав и Отаџбину. Сви здрави пунолетни мушкарци су обавезни да у оквиру Војске Србије одслуже војни рок у законски одређеном добу старости и да су укључе у одбрану Србије у случају војног напада на њу.

Највећа национална вредност су деца и омладина. У случају ратне опасности и мобилизације, младићи од 18 до 27 година старости се последњи мобилишу за упућивање на фронт.

Милиција је народна и државна неполитичка организација која штити безбедност појединца и спровођење одлука државних органа.

Забрањују се лаж и превара на Суду и у државној служби. Забрањује се убиство које није изазвано неопходном животном одбраном.

Законодавни органи и судски органи су независни од извршних органа власти и Краља.

Највиши судски органи су Врховни суд, Уставни суд и Народни суд. Врховни суд коначно одлучује по оптужбама за дела против Устава и закона, осим за оптужбе за издају и за злодела против човечности, човечанства и/или мира. Уставни суд доноси оцене и, за све

обавезујуће, одлуке по питањима уставности и законитости свих правних аката, као и норми и одлука Врховног суда, одредби и закона Народне скупштине, одлука и рада Председника и/или Краља. Народни суд одлучује по оптужбама за издају, и за злодела против човечности, човечанства и/или мира.

СРБСКЕ ДИНАСТИЈЕ И ДРЖАВНО УСТРОЈСТВО СРБИЈЕ

Потомци Србских династија пре династије Немањића данас нису јавно познати.

Стефан Немања је основао србску државу која се успешно развијала под србском династијом Немањића дуже од два века у Србији. Она нам је оставила непроцењиво национално благо и завештање.

Друга србска држава под србском династијом Петровића је такође успешно остваривала и чувала своју самосталност и слободу у Црној Гори. Њен данашњи потомак је кнез Никола Петровић.

Србски сељак и трговац Ђорђе Петровић, кога је народ извикао за Вожда, који је повео и водио Србски народ ка ослобођењу од петовековног турског ропства и ка поновном стварању своје државе у Србији, је израстао у великог србског Вожда Карађорђа. Својим повратком у Србију, Карађорђе је био намеран да поново стави свој живот у службу народу. На његовој глави је Србски народ био коначно почео да стиче слободу, а наследници да добију право и част србске краљевске династије Карађорђевић.

Србски народ је и другог србског сељака и трговца Милоша Обреновића извикао за свог вођу и уздигао на престо захваљујући му за његову борбу кроз коју је водио у ослобођење део Србског народа и србске Отаџбине и омогућио му даље ослобађање.

Под династијама Карађорђевић, Обреновић и Петровић су се србске државе веома успешно уздизале у XIX веку да би се сјединиле у заједничку србску Краљевину под династијом Карађорђевић почетком XX века.

По свом повратку у Србију, Краљ Петар I је учинио да Србија постане демократска држава. Водио је, заједно са својим сином престолонаследником Александром, и довео србску војску до ослобођења Србског народа, свих осталих југословенских народа и наше заједничке, шире, Отаџбине - Југославије.

Потомци Краља Петра I, кнез Александар Петра Карађорђевић и кнез Александар Павла Карађорђевић су перјанице преосталог србског малобројног племства створеног у, и после, два србска устанка почетком XIX века. Они су директни потомци Карађорђа.

Све србске државе су биле монархије.

С обзиром да је Србски народ за свог Монарха и за оснивача своје династије устоличавао свог Ослободиоца, и с обзиром да је велики део србске Постојбине сада под окупацијом, мислимо да Србски народ треба да устоличи за србског Краља свог новог Ослободиоца - онога ко доведе до ослобођења Косова, Метохије, Републике Српске и србских делова источне Славоније, Крајине и Македоније. Надамо се да ће то да оствари Карађорђевић.

Ако би се ова нада претворила у неостварену жељу, онда Србском народу остаје да сам, без Карађорђевића као Краља, ствара своју државу налазећи за Краља свог

Ослободиоца у личности из народа која има све битне врлине нашег покојног Краља Петра Првог.

Историјски је природно да крунисање и устоличење личности за Краља буде, после полагања заклетве народу у Народној скупштини, по србском монархистичком начелу у србској Цркви, а уз благослов Његове светости Патријарха Српске Православне Цркве.

Двор србског Краља треба да буде на Косову и Метохији.

ЊЕГОВОЈ СВЕТОСТИ ПАТРИЈАРХУ ГОСПОДИНУ ПАВЛУ И СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

Српска Православна Црква је једина србска организација која непрекидно постоји преко осам векова и која је помогла Србском народу да очува своју националну свест, веру, своје духовно и културно наслеђе и да поново успостави своју државност. Она је настала из народа, обнављала се из народа, живела је и живи с народом и за народ.

Многи свештеници су се у нашој историји борили за ослобођење народа. У садашњој ситуацији Српска Православна Црква треба да помогне народу да поврати своју националну самосвест, веру и светосавски морал враћајући заблуделе овце матици Цркви чиме ће да буде обезбеђено делање свих: Народне владе, Скупштине, Председника и Краља у корист народа, као и оданост народа њима.

Свештеници имају и узвишени задатак да својим свакодневним животом и радом непрекидно дају народу пример светосавског живљења и опхођења. Њихове породице треба такође да дају пример одзиву на позив србског патријарха господина Павла у борби против беле куге која пустоши Србски народ.

Српска Православна Црква треба да отвори за све родољубе могућност да улажу у добровољни фонд за финансијски додатак србским породицама с децом чији је приход по члану породице испод одређеног минимума.

СРБСКОМ НАРОДУ

Слобода се не поклања. Она се добија рођењем и штити.

Држава се не дарује. Она се ствара, чува, брани и развија.

Учинимо целу Србију, Црну Гору, Републику Српску и србске делове источне Славоније, Крајине и Македоније да буду један мирнодопски Орашац из фебруара 1804. год. и на општим народним изборима изаберимо Мандатора Народне владе и народне посланике уставотворних Скупштина. Наставимо процес васпостављања трајно слободне и независне државе Србског народа и осталих њених законских држављана:

(УЈЕДИЊЕНЕ) СРПСКЕ ДРЖАВЕ.

С вером у Бога - за Србски народ и његове пријатеље,
за слободну и независну србску
Отаџбину и државу, на челу са
србским Краљем:

(Презимена потписника су дата редоследом потписивања.)

1. **Др. Љубомир Т. Грујић**
Професор Универзитета
(у Београду до 1992, сада у Француској)
90000 Белфорт
Француска
lyubomir.gruyitch@utbm.fr
2. **Душан М. Стојановић**
Саветник за аутоматску обраду података
Минхен, СР Немачка
Dusan.M.Stojanovic@web.de
3. **Милан Касић**
336 еаст бтх аве
Нењ Њест Министер Б.Ц
Цанада пц в3л4х3
milan.kasic@3web.net
4. **Димитрије Д. Ивановић**
Њу Јорк
САД
DDI1704@aol.com
5. **Млађан Живковић**
Ниш, Србија
zivkovicm@bankerinter.net
6. **Лазар Ђорђевић**, пензионер
Lake Wales Florida
USA
SRBOCUBA@att.net
7. **Петар Милатовић Острошки**, књижевник,
Председник СРПСКОГ НАЦИОНАЛНОГ ПРЕПОРОДА У ИНОСТРАНСТВУ
Беч
Аустрија
petar.milatovic@chello.at
8. **Тика Јанковић**
1931 Fortune Drive
San Jose, CA 95131
USA
tika.jankovich@micrel.com

9. **Слободан Петровић**
Chelmsford, Essex,
Britanija
sumadinac@btinternet.com
10. **Драган Пајовић** - Комерцијални директор
24, rue Emile Menier
75116 Paris
www.emploi.com <<http://www.emploi.com>>
3615 EMPLOICOM
drag.jov@wanadoo.fr
11. **Божидар Вукотић**
Мелбурн
Аустралија
bvukotic@bigpond.net.au
12. Инж. **Михајло Павлица**
Београд
Pokret@Eunet.yu
13. **Мирчета Божовић**
Београд
Pokret@Eunet.yu

+ + +
* * *
+ + +

19. јуни - ВИДОВДАН 2002. год.

Поштовани сународници и наши пријатељи,

ВИДОВДАНСКА ПОСЛАНИЦА 2002. се данас препорученом приоритетном поштом шаље *Његовој светости српском патријарху господину Павлу и краљевићу српском престолонаследнику господину Александру Петра Карађорђевићу*, којима се упућује и јавно епоштом као и *српском кнезу господину Александру Павла Карађорђевићу* (коме ће бити послат оригинал и поштом чим сазнамо његову адресу у Паризу).

Српском народу, нашим пријатељима, људима на водећим државним функцијама и средствима информисања се доставља јавно преко епоште.

Дозвољава се штампање, умножавање, копирање и преношење **ВИДОВДАНСКЕ ПОСЛАНИЦЕ 2002.** искључиво у целости (што значи са целом листом потписника) без икаквих измена и/или допуна.

За добру и слободну будућност нашег Српског народа, наших пријатеља и наше Отаџбине, потписници **ВИДОВДАНСКЕ ПОСЛАНИЦЕ 2002.**:

Љубомир Т. Грујић, Душан Стојановић, Милан Касић, Димитрије Д. Ивановић, Млађан Живковић, Лазар Ђорђевић, Петар Милатовић Острошки, Тика Јанковић, Слободан Петровић, Драган Пајовић, Божидар Вукотић, Михајло Павлица и Мирчета Божовић.

Потписивање

Потписивање је било започето 14. јуна 2002. год. Имена потписника су изложена по редоследу потписивања.

Текст Видовданске Посланице 2002. је био отворен за јавно и слободно потписивање директно у листу потписника до 20:00 у четвртак увече 27 јуна 2002. год.

Под 1. је потписано својеручно, под 2. - 13. је потписано преко еписма.

19. јуни - ВИДОВДАН 2002. год.

Љубомир Т. Грујић